

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U SV. IVANU ZELINI
Vatrogasna 1a, Sv. Ivan Zelina

Poslovni broj: P-714/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Svetom Ivanu Zelini po sucu toga suda Ivi Raos kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijalistice Tene Abram Pitner, u pravnoj stvari tužiteljice Petre Benković iz Zagreba, Koritača 17, OIB: 40072068906, zastupana po punomoćniku Pavao Krmpotić iz Odvjetničkog društva Ladan i Krmpotić d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Josipa Antunovića iz Dugog Sela, Hrvatskih branitelja 7, OIB: 63214435193, zastupan po punomoćnici Ivi Kužnar Šarić, odvjetnici iz Zagreba, radi isplate, nakon provedene javne i glavne rasprave zaključene 9. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, tuženika osobno te punomoćnice tuženika, 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Josipu Antunoviću iz Dugog Sela, Hrvatskih branitelja 7, OIB: 63214435193 da tužiteljici Petri Benković iz Zagreba, Koritača 17, OIB: 40072068906 plati iznos od 4.000,00 EUR (četiritisuće eura) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 6. svibnja 2025. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

III. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.000,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 22. srpnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 5. svibnja 2025. navodi da je tuženiku pozajmila 4.000,00 EUR u mjesecu siječnju 2021. S obzirom na to da tuženik nije vratio pozajmljeni iznos novaca tužiteljici, tužiteljica ga je dopisom od 19. veljače 2025. pozvala da vrati iznos od 4.000,00 EUR, a koji dopis je tuženik primio 24. veljače 2025. Tužiteljica ističe kako niti nakon primljenog poziva da vrati zajam, tuženi zajam nije vratio pa je tužiteljica primorana putem suda ostvarivati svoja prava.

2. Tuženik u svom odgovoru na tužbu od 5. rujna 2025. navodi kako osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti te prvenstveno ističe da je tužba u potpunosti nejasna. Nadalje, navodi kako su navodi tužiteljice u suprotnosti sa sadržajem isprava koje prilaže kao dokaze. Tuženik ukazuje na odredbe članka 7. stavak 1. ZPP-a koji propisuje da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Osporava se da bi tužiteljica pozajmila tuženiku bilo kakav novčani iznos. Osporava se i visina tužbenog zahtjeva, za koju tužiteljica osim personalnih dokaza ne daje nikakve druge dokazne prijedloge. Tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz prijedlog sudu da tužiteljica nadoknadi parnični trošak tuženiku zajedno sa kamatom od dana presuđenja do isplate.

3. Na ročištu održanom 26. ožujka 2026. tuženik navodi kako iz isprava koje je tužiteljica dostavila ne proizlazi da bi ista posudila bilo kakav novčani iznos tuženiku. Nadalje, ističe kako tužiteljica u tužbi nije niti precizirala eventualni rok povrata.

4. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u sve po strankama predložene dokaze i to odvjjetničku opomenu sa potvrdom uručenja (str. 5-7 spisa), izvadak o stanju i prometu po deviznom računu (str. 8 spisa), saslušani su tužiteljica i tuženik (str. 26-27 spisa), kao i svjedoci Filip Benković (str. 30-31 spisa), Jasminka Benković (str. 31-32 spisa), Anđa Antunović (str. 32-33 spisa), Marijan Antunović (str. 33 spisa) i Hrvoje Antunović (str. 33-34 spisa).

5. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice za isplatu iznosa od 4.000,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamataima temeljem povrata zajma.

7. Među strankama je sporno jesu li tužiteljica i tuženik sklopili usmeni ugovor o zajmu, potječe li tražbina tužiteljice prema tuženiku iz istog te s tim u vezi osnova tužiteljčinog potraživanja, kao i visina potraživanja.

8. Uvidom u Izvadak o stanju i prometu po deviznom računu utvrđeno je kako je iz istog proizlazi da je tužiteljici Filip Benković 22. prosinca 2020. uplatio na račun iz Velike Britanije iznos od 4.000,00 eura, te kako je isti podignut sa računa.

9. Iz iskaza tužiteljice proizlazi kako je pozajmila Josipu Antunoviću koji joj je bivši izvanbračni partner iznos od 4.000,00 eura da bi on riješio svoje dugove, budući da se bojala jer su već neki ljudi dolazili ispred njezinog stana. Dogovorili su kako će predmetni iznos vratiti za godinu dana, ali dogovor nije ispoštovao. Prvo je kontaktirala majku kojoj se obratila da je savjetuje što da radi, budući da ju je bilo strah, a brat joj je te novce posudio, odnosno poslao joj ih na račun, a ona ih je predala Josipu u blizini banke nakon što ih je digla 2021. Nitko nije bio prisutan kada mu je novac predala, a isto tako nikakav pisani ugovor niti potvrdu nije potpisao. Vjerovala je da će ispoštovati dogovor i da će novac vratiti. Nakon što je prošlo godinu dana par puta ga je telefonskim putem pitala što je sa novcem i da li će joj novac vratiti. Prvi puta je rekao da na tome radi da vrati novac, a kasnije je rekao da joj novac neće vratiti kao i njegov otac kada je sa majkom bila kod njih u stanu gdje je rekao neka si uzme odvjetnika jer da novac neće vidjeti. Na poseban upit pun. tuženika da li ste u to vrijeme živjeli zajedno tužiteljica navodi kako jesu, da li je tuženik bio zaposlen navodi kako je, a njoj se čini kako je i ona bila u radnom odnosu. Zašto zajam nije išao tuženiku na račun navodi da zato što je rekao da mu treba gotovina da ništa ne smije ići preko kartice. Brat mi je i prije i poslije predmetne uplate uplaćivao novac na račun. Znao je kome ide predmetni novac jer sam mu rekla da taj novac trebam kako bih sačuvala živu glavu. Naša veza je trajala 3 godine. Ništa nije poduzimala vezano za strah za život, jer do tada nije znala s čime se tuženik točno bavi, a tada je prvi puta saznala o čemu se radi i zašto mu treba novac.

10. Tuženik je u svom iskazu naveo kako je u to vrijeme živio zajedno sa tužiteljicom, kako je bio uredno zaposlen u firmi Spatium spektakul d.o.o, a misli kako je i tužiteljica u to vrijeme radila. Živjeli su u stanu od njezine majke gdje su jedino plaćali režije, te su čisto pristojno živjeli. Predmetni iznos od 4.000,00 eura nikada nije primio niti vidio, te mu tužiteljica isti nikada nije posudila. Njezin brat je često slao novce i njoj i majci. O predmetnoj uplati od 4.000,00 eura nema nikakvog saznanja nije niti znao da joj je brat taj iznos uplatio. Nikada od nikoga nisam tražio nikakve pozajmice, pa tako niti od tužiteljice. Također prema trećim osobama nije imao nikakvih dugovanja.

11. Svjedok Filip Benković, brat tužiteljice u svom iskazu je naveo kako je tada bio u Engleskoj kada su ga krajem 2020. kontaktirale sestra i majka, te ga je sestra molila budući da je bila u odnosu koji je bio problematičan kako bih joj posudio za dug od Josipa iznos od 4.000,00 eura. Budući da se bojao za nju jer je znao da su sumnjivi ljudi dolazili oko stana, te kako joj mora pomoći uplatio joj je predmetni iznos na račun, kako bih ga mogla dati Josipu. Sestra se osjećala jako ugroženom, bio je zabrinut za nju čak je bio u stanju napustiti posao i doći u Zagreb. Na poseban upit da li ste još koji put posuđivali sestri kakav novac navodi kako je to bilo samo taj puta. Prema saznanju mislim da se s tim novcima podmirio dug, te nakon toga više nije imao nikakvog saznanja. Na poseban upit pun. tuženika iz kojeg razloga, budući da ste znali Josipa niste predmetni novac uplatili njemu na račun, s obzirom da ga je vaša sestra tražila za njega navodi kako smatra da je ona htjela smiriti situaciju, te da ga je i ona iz tog razloga tražila za njega. Tuženik ga nikada osobno nije tražio nikakav novac. Nije tražio

niti da mu sestra niti Josip potpišu potvrdu ili dokaz vezan za predmetni novac jer je vidio da je situacija loša. Petra mu je rekla kako je povrat zajma godinu dana. Na poseban upit da li ste prije ili poslije sestri uplatili na račun ili dali na ruke kakav novac navodi kako je, ali u smislu da ih počasti sa ručkom i to neki sitni iznos. Da li ste vi ikad tražili povrat tog novca od vaše sestre navodi kako zna koliko on za taj novac radi, te kako mu je bitno i želi da mu se to vrati. Da li ste se kad direktno Josipu obratili za povrat predmetnog iznosa navodi kako nije.

12. Svjedok Jasminka Benković, majka tužiteljice u svom iskazu navodi kako se desila situacija da je njezina kćer bila u vezi sa gos. Antunovićem, gdje je o mnogo toga šutjela, a onda joj se obratila kako treba iznos od 30.000 kn, sadašnjih 4.000,00 eura kako bi spasila Josipu život. Budući da se više nije mogla nositi sa strahom i sa teretom povjerila joj se kako ju je strah za svoj život, budući da se sumljivi ljudi kreću oko zgrade. Kako bi spasila situaciju nazvala je Filipa svog sina budući da i njima pomaže, te ga je zamolila jer su bili u velikom strahu za život da posudi za Josipa predmetni novac. On je taj novac uplatio Petri na račun da se u tom trenu izvuče iz predmetne situacije, novac će mu biti vraćen. Petra i Josip su dogovorili da će taj iznos u roku godine dana vratiti Filipu, ali on se na kraju na sve to oglušio, te je smatrao kao isto ne mora vratiti, kao da mu je dobra vila došla i pomogla. U to vrijeme bila je u kontaktu sa Josipom, ali joj se on nikada nije obratio za te novce, već joj se obratila kćer. Ne zna da li je prije kćer posuđivala Josipu bilo kakav novac, ali u ovoj situaciji se radilo o povećoj cifri. Nakon što je Petra dala predmetni novac Josipu prestali su ljudi obilaziti zgradu. U to vrijeme nije živjela sa tužiteljicom već te informacije ima preko kćerke, ali je znala u kakvom se krugu ljudi kreće. Budući da je tuženik živio u njezinom stanu tražila je da se iz njega iseli, ali ne zna točno koje godine te je nakon toga prodala stan za tri dana. Petra joj je rekla kako je dogovoren rok povrata novca od godine dana. Kod primopredaje nije bila nazočna, već je bila upućena u sve to.

13. Svjedok Anđa Antunović, majka tuženika u svom iskazu navodi kako su tuženik i tužiteljica živjeli zajedno, kako zna da su imali nekakvih problema, ali vezano za predmetni iznos od 4.000,00 eura koji je ona posudila tuženiku nema nikakvih saznanja. Navodi kako je on bio u radnom odnosu, radio je, te kako da mu je trebao novac obratio bi se prvo nama, te mojoj braći koji bi sve učinili za njega. Nikada nije od nas posuđivao novac, a niti nema saznanja da bi bio ugrožen njegov život, te da su čudni ljudi hodali oko njihovog stana. Nema saznanja da je brat od Petre, Filip Benković uplatio kakav iznos za Josipa, već je Petra znala pričati kako joj brat zna povremeno uplatiti novac za život. Kada je spomenula da su tužiteljica i tuženik imali problema nisam mislila da su imali problema sa trećim osobama, već je njihova veza bila nestabilna. Na poseban upit gdje je vaš sin živio tijekom 2020. i 2021. navodi kako je živio s Petrom, ali ne zna gdje.

14. Svjedok Marijan Antunović, otac tuženika u svom iskazu navodi kako vezano za predmetni zajam koji je navodno tužiteljica posudila tuženiku nema nikakvih saznanja. Tuženik radi od srednje škole, te da mu je trebao kakav novac mogao se obratiti njima. Nikada nas nije tražio novac, nije imao saznanja da bi sin imao problema i dugovanja prema trećim osobama, već samo zna kako se sa tužiteljicom stalno svađao. Na poseban upit pun. tužiteljice koji je posao vaš sin radio 2020. navodi kako je bio konobar. Gdje je živio i s kim navodi kako sa njim u Hrvatskih branitelja 7.

15. Svjedok Hrvoje Antunović, brat tuženika u svom iskazu navodi kako vezano za predmetni iznos od 4.000,00 eura koji je tužiteljica navodno posudila njegovom bratu nema nikakvih saznanja, ne zna ništa o tome da bi njegov brat bio u kakvim problemima, te ga nikada nije tražio za novac. Odnos njega i njegovog brata je osredan, čujemo se, tu i tamo se vidimo, a na pitanje da li bi mu se brat pojadao da je bio u nekim finansijskim problemima navodi da vjerojatno bi. Na poseban upit pun .tužiteljice što je vaš brat radio tijekom 2020. navodi da je konobario, a živio je u Dugom Selu.

16. Prema članku 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

17. Budući da je tužiteljica podnijela tužbu protiv tuženika ona je tijekom postupka trebala dokazati da je predmetni novac predan tuženiku, da je između nje i tuženika postojao sporazum o zajmu i da je nastala obveza vraćanja. Tužiteljica na okolnost postojanja ugovornog odnosa između nje i tuženika nije dostavila niti jedan materijalni dokaz osim izvotka o stanju i prometu po deviznom računu iz kojeg proizlazi da joj je brat Filip Benković 22. prosinca 2020. uplatio na račun iznos od 4.000,00 eura, te kako je isti podignut sa računa. Međutim sama potvrda o predmetnoj uplati ne može biti dokaz da je taj novac tužiteljica doista i predala tuženiku, odnosno da je između njih postojao sporazum o zajmu, te da isti nije predan kao dar ili pomoć tuženiku.

Valja napomenuti da su tužiteljica i tuženik u to vrijeme bili izvanbračni partneri te sud ocjenjuje životno nelogičnu tvrdnju tužiteljice da bi sklapali sporazum o zajmu. Ni tvrdnja tužiteljica da joj je predmetni novac trebao da bi sačuvala živu glavu nije uvjerljiva jer iz dokaza koji prileže spisu proizlazi kako nije ništa konkretno poduzela po pitanju straha za vlastiti život.

18. Sud nije prihvatio kao vjerodostojan iskaz tužiteljice u dijelu u kojem navodi kako su se dogovorili da će predmetni novac vratiti za godinu dana, te kako ga je nakon što je prošlo godinu dana par puta pozivala telefonskim putem da vrati predmetno novac iz razloga što tužiteljica u prilog svojim tvrdnjama nije dostavila nikakve dokaze, a u samoj tužbi uopće nije navela koji su rok povrata ona i tuženik dogovorili. Nadalje, sama činjenica da je tužba podnesena četiri godine nakon što je predmetni novac tuženik trebao vratiti tužiteljici govori u prilog činjenici da predmetni ugovor o zajmu nije niti bio sklopljen jer nije uvjerljivo da netko kome se duguje novac čeka četiri godine da podnese tužbu. Tužiteljica u spis nije dostavila nikakav dokaz da bi tuženika pozivala na povrat niti putem sms poruka, a niti pisanim putem.

Nadalje, nitko od predloženih svjedoka od strane tužiteljice nije bio osobno prisutan prilikom predaje novaca, a isto tako nikakav pisani ugovor ili potvrdu o primitku novaca nisu potpisali.

19. Svjedokinja Jasminka Benković o predmetnom ugovoru o zajmu nema nikakvih neposrednih saznanja, već sve informacije ima preko kćerke. Svjedokinja niti je bila prisutna kod primopredaje novaca, niti prilikom dogovora o roku vraćanja, niti prilikom bilo kakvih pregovora. Njezin iskaz u dijelu u kojem navodi da je nazvala Filipa te ga je zamolila da posudi novac Petri za Josipa sud je ocijenio nevjerodostojnim, budući da je isti kontradiktoran iskazu svjedoka Filipa Benkovića, koji u svom iskazu navodi kako ga je sestra molila s obzirom da je u odnosu koji je problematičan da joj posudi za dug od Josipa 4.000,00 eura.

20. Iskaz svjedoka Filipa Benkovića u dijelu u kojem navodi da je predmetni iznos novaca uplatio sestri na račun sud ocjenjuje vjerodostojnim, međutim predmetni svjedok nema nikakvog izravnog saznanja što je bilo dalje sa tim novcem. Također navodi kako misli da je sa tim novcem podmiren dug. Također valja napomenuti da je svjedok Jasminka Benković majka tužiteljice, a svjedok Filip Benković, brat tužiteljice, a te je stoga za očekivati da su zainteresirani za ishod postupka.

21. Svjedoci Anđa Antunović, Marijan Antunović i Hrvoje Antunović nemaju nikakvih saznanja o predmetnom zajmu od 4.000,00 eura, isti čak niti ne znaju gdje je tuženik u to vrijeme živio.

22. Tuženik je tijekom cijelog postupka tvrdio kako predmetni iznos od 4.000,00 eura nikada nije primio niti vidio, stoga je u ovom postupku na tužiteljici bio teret dokaza da dokaže suprotno. Njegov iskaz je sud ocijenio jasnim i logičnim, budući da se podudara iskazu tužiteljice u dijelu u kojem navodi kako je tuženik u to vrijeme bio zaposlen, te kako je brat tužiteljice često njoj i majci slao novce na račun. Isto je potvrdila i svjedokinja Jasminka Banković u svom iskazu u kojem je navela kako im je Filip često pomagao.

23. Prema odredbama članka 499. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine: broj: "35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) ugovorom o zajmu zajmodavac se obvezuje predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili drugu količinu određenih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće. Ugovor o novčanom zajmu ne mora biti sastavljen u pisanoj formi da bi bio pravno valjan, jer odredbe ZOO-a, koje propisuju tu vrstu ugovora, takvu formu ugovora ne traže (ne pretpostavljaju), dakle, ugovor te vrste valjan je ukoliko je sklopljen u usmenom obliku.

24. Članak 221.a ZPP propisuje da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

25. Temeljem svega navedenog, a budući da je teret dokazivanja u ovom postupku isključivo na tužitelju sud je ocijenio da tužiteljica tijekom postupka nije dokazala da su tužiteljica i tuženik zaključili ugovor o zajmu temeljem kojeg bi tužiteljica pozajmila tuženiku iznos u visini od 4.000,00 eura. Naime, iz iskaza stranka i svjedoka proizlazi da je tužiteljica prije svega bila sa tuženikom u izvanbračnoj zajednici, te sud ocjenjuje životno nelogičnu tvrdnju tužiteljice da bi sa izvanbračnim partnerom sklapala sporazum o zajmu, budući da su živjeli zajedno i dijelili životne troškove. Nadalje, sama činjenica da je tužba podnesena četiri godine nakon što je predmetni novac tuženik trebao vratiti tužiteljici govori u prilog činjenici da predmetni ugovor o zajmu nije niti bio sklopljen jer nije uvjerljivo da netko kome se duguje novac čeka četiri godine da podnese tužbu. Nitko od predloženih svjedoka od strane tužiteljice nije bio osobno prisutan prilikom predaje novaca, a tužiteljica na okolnost postojanja ugovornog odnosa između nje i tuženika nije dostavila niti jedan materijalni dokaz, a nije dostavila nikakve dokaze niti na okolnost da bi tuženika pozivala na povrat istog.

26. Slijedom navedenog, s budući da tužitelj u tijeku postupka nije dokazao da bi utuženi iznos novaca pozajmio tuženiku, sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim, te odlučio kao pod točkom I. izreke ove presude.

27. Budući da je tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu, sud je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a u cijelosti odbio zahtjev tužiteljice za naknadom troškova parničnog postupka, te je stoga odlučeno kao pod točko III. izreke ove presude.

28. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., 155. st. 1. i čl. 164. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/2023 - dalje u tekstu Tarifa), a imajući u vidu troškovnik predan na ročištu 9. lipnja 2026. kao i vrijednost predmeta spora pa mu je priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 8. rujna 2025. u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištima 26. ožujka 2026., 27. travnja 2026. i 9. lipnja 2026. godine. za svako pod 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), što uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) iznosi 800,00 eura odnosno s pripadajućim PDV-om 200,00 EUR ukupno iznosi 1.000,00 EUR.

29. Na dosuđeni iznos parničnog troška tuženiku je dosuđena i zatezna kamata od presuđenja do isplate u skladu s odredbom 151. st. 3. ZPP-a, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO i Uredbe o izmjeni ZOO-a (Narodne novine broj 156/22) te je odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

U Svetom Ivanu Zelini 22. srpnja 2026.

S U D A C:
Iva Raos

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude, ukoliko

stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se predaje putem ovog suda, a za nadležan Županijski sud, pismeno u tri istovjetna primjerka.

DN-a:

1. tužiteljici, po pun.
2. tuženiku, po pun.

Broj zapisa: **9-3088a-fd12e**

Kontrolni broj: **0b6dc-03dc3-73e98**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.